

Per- kár

2011 július 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

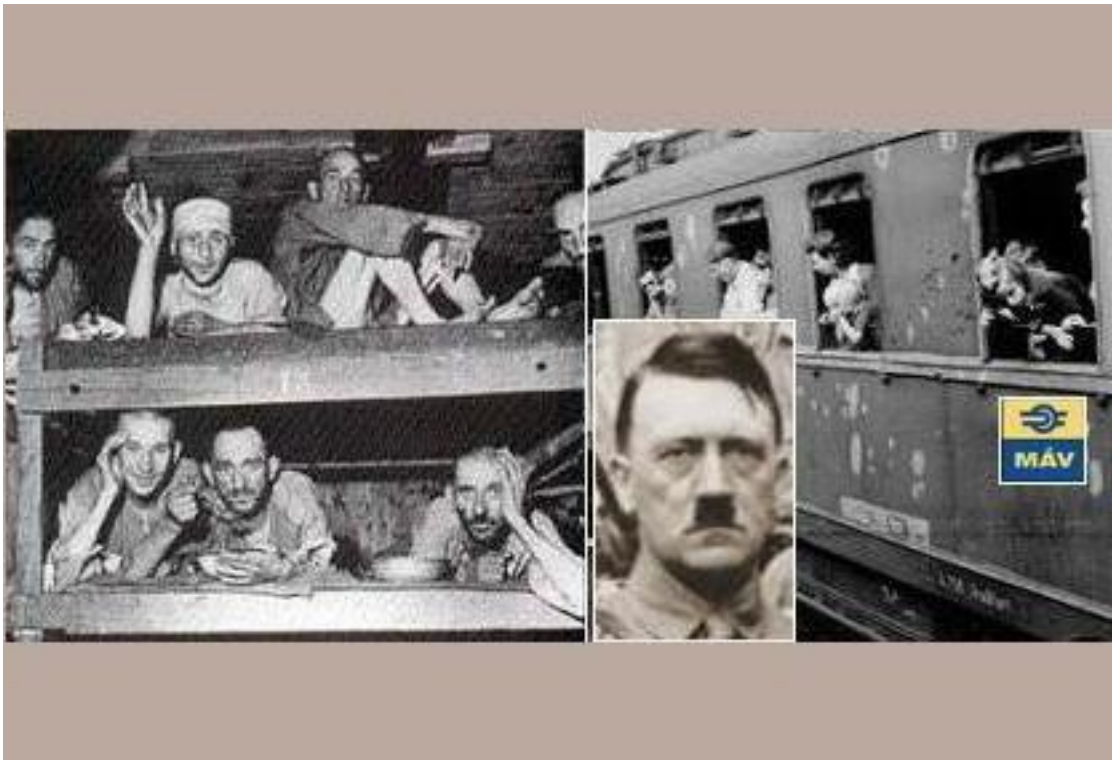
Több mint egy évvel ezelőt a MÁV-ot a magyarországi holokauszt áldozatainak 95 örököse perelte be egy chicagói bíróságon: jóvátételt követeltek, amiért a cég a második világháború idején közreműködött zsidók deportálásában. A felperesek 240 millió dollár vagyoni kár és egymilliárd dollár nem vagyoni kár megtérítését követelik.

A tavalyi hír attól lett hír, hogy Samuel Der-Yeghiayan bíró e hét elején bejelentette: az amerikai törvények szerint a per a MÁV ellen megindítható, annak ellenére, hogy maga is elismerte, „az amerikai törvények általában nem teszik lehetővé amerikai bíróság számára, hogy külföldi állam vagy valamely intézménye fölött ítélkezzen”, de szerinte ez alól vannak kivételek. Ilyen kivétel például a lopás, amely a nemzetközi jogba ütközik. Szerinte akkor is van joga ítélkezni amerikai bíróságnak eltulajdonítás esetén, ha mind a tettes, mind az áldozat magyar volt.

Ki ez a 95 ember? Utánanéztam: a felperesek közül 23-an amerikai lakhellyel rendelkeznek, 69-en Izraelben élnek, egy-egy személy Nagy-Britanniában, Brazíliában, illetve Magyarországon lakik. (Ki ez az egy magyar ember?) A felperesek azt állítják, hogy a vasutasok nemcsak szállították felmenőiket, de ki is rabolták őket, megfosztották értékeiktől, elvették bűröndjeiket, amelyekben vagyont érő ékszereket, illetve készpénzt vittek magukkal.

Ha én a MÁV ügyvédje lennék, azonnal pert akasztanék „hamis vád” címén a chicagói bíróságot enyhén szólva kellemetlen helyzetbe hozó örökösök ellen, ha külön-külön tudomásuk volt arról, mivel vádolják közvetlenül a MÁV-ot, közvetve Magyarországot. Köztudott, hogy törvény rendelkezett arról, mit pakolhatnak bűröndjeikbe a leendő áldozatok: élelmiszert, takarókat, ruhaneműt igen, de ékszert, készpénzt nem vihettek magukkal. Az is köztudott, hogy a MÁV szerelvényein többnyire szegény magyar zsidók zsúfolódtak össze, az igazán vagyonos zsidók közül sokan akár luxusvonaton is távozhattak a német megszállás miatt.

Mielőtt lapunkat beperelné Samuel Der-Yeghiayan bíró úr, nem orvosilag igazolható tényként, személyes véleményként jelentem ki: a bíró úr egy hülye. Több mint egy esztendeje volt arra, hogy tanulmányozza a beadványt, ismerkedjen a magyarországi német megszállás összes következményével, számolja össze, a magyar bíróságok hány, akkoriban magas hivatalú vállalkozó politikust ítéltek halálra, s hány magyar ember kapott magas elismerést Izrael államtól, mert mentette, akiket lehetett. Megismerhette volna Radnóti Miklós magyar költő életútját, akit sokadmagával erőltetett menetben hajtottak kifelé saját hazájából. Miért nem tette fel a bíró úrnak, hogy a zsidó származású katolikus magyar költőnek semmi módon nem volt köze a MÁV-hoz? Ezzel az erővel perelhették volna az örökösök mindazokat, akik papírvékonyaságú cipőtalpakat gyártattak, de azokat is, akik a vasút dolgozóit ennél jobb minőségű bakancsokkal látták el.

Nem az úgynevezett antiszemita, hanem Feldmájer Péter, a Mazsihisz elnöke mutatott rá: a magyar állam a felelősségét elismerte a holokauszttal összefüggésben egyrészt az 1946. évi 25. törvényben, másrészt az 1947. február 10-én megkötött párizsi békeszerződésben. Az állam ennek megfelelően vállalta, hogy kompenzációt nyújt a zsidó közösségnek, s ez a folyamat ma is zajlik Magyarországon. Kár ezért a perért, rossz hírbe hozza az amerikai igazságszolgáltatást, azt a jogrendet, amely bedől annak az izraeli lobbinak, amely Magyarországot hol

ezért, hol azért az antiszemitizmus term?talajává szeretné tenni. Nem én, nem a Magyar Hírlap, hanem az ÉS cím? lap – Karsai László és Molnár Judit – írta le több mint egy esztendeje: „A chicagói felperesek – szöges ellentétben az eddig feltárt levéltári dokumentumokkal, a szakirodalomban a magyar zsidók deportálásáról eddig leírtakkal és a magyar zsidó holokauszt túlél?inek emlékeivel – hamis állításokat írtak le kerestetükben. Tárgyi tévedésekt?l, torzításoktól hemzseg?, alaptalan vádaskodásuk árt a holokauszt emlékének, és újabb érveket ad az antiszemiták kezébe.”

És – sajnós – a leend? antiszemiták kezébe is.
Apáti Miklós, magyarhirlap.hu

Ajánló